

Atatürke Mektup

— pervane · 10 Kasım 2011

Dolamıştık dillere hep güz yapraklarını,
Seni anlamak için yüreği büzemedik.
Şiirleri yakmıştık masmavi gözlerinde,
İlmin selinde olup, deryâları örmedik.
Talan ettik zamanla güller açan yolları,
Yerimizde uyuduk, kuşatamadık çağı;
Özür dilerim Atam, sükûttayız biz şimdi!
Karanlık gece yakın, seherlerim çok uzak,
Hicranla kardeş olduk, zaferlerim çok uzak.

Yaktırdık hüsrânların katran dudaklarını,
Yüreğimizde yanan mehtâbı sezemedik.
Aramadık gerçeği çağlayan sözlerinde,
Öksüz kaldı güllerim, bülbülleri dermedik.
Deniz fırtına biçer, toplamadık sallarını,
El vermedi bizlere, ne batı ne de doğu;
Özür dilerim Atam, sükûttayız biz şimdi!
Karanlık gece yakın, seherlerim çok uzak,
Hicranla kardeş olduk, zaferlerim çok uzak.

Sofralara getirdik nârın sıcaklarını,
Saymışız yerimizde, çağları süzemedik.
Günleri geçirmişiz sancının dizlerinde,
Âlemlere hükmedip, irfânını sermedik.
Güneş değen ağaçta kuruttuk hep dalları,
El vererek hızlıca, bozdurduk zümrüt bağı;
Özür dilerim Atam, sükûttayız biz şimdi!
Karanlık gece yakın, seherlerim çok uzak,
Hicranla kardeş olduk, zaferlerim çok uzak.

Ellere peşkeş çektik vatan topraklarını,
Bağlanmışız sanki biz, ipleri çözemedik.
Gideriz düşünmeden yalanın izlerinde,
Senin bize derdiğin, çağdaş yolu görmedik.
Bir yığın eyvahlarla, hebâ ettik yılları,

Ziyân ettik hoyratça, hem ölüyü hem sağı;
Özür dilerim Atam, sükûttayız biz şimdi!
Karanlık gece yakın, seherlerim çok uzak,
Hicranla kardeş olduk, zaferlerim çok uzak.